

ifølge sin Folkemængde.	98,835 Rbd.
— — Assurancefum	131,259 —
— — Gjennemsnitsindtægt	146,110 —
tilsammen	376,204 Rbd.,

eller kun lidet over $\frac{2}{3}$ af den Hovedstaden ved Lovforslaget paalagte Skat. Heraf sees, at Lovforslaget allerede giver Kjøbstæderne en betydelig Nedsættelse i det Beløb, som vilde komme til at paahvile dem, dersom de i Forening med Hovedstaden skulde udrede den begge tilsammen paalagte Skat, og Fordelingen skulde finde Sted efter de samme Normer, som er bragt i Forslag for Summens Fordeling imellem Kjøbstæderne indbyrdes, og Udvalget har ikke kunnet komme til nogen klar Erkjendelse af, at Nedsættelsen burde være større, eller hvilken anden Nedsættelse der kunde gives Fortrin for den af Regjeringen foreslaaede.

Sammenligner man den Kjøbstæderne paalagte Skat med den, som det er foreslaaet at paalægge Landkommunerne, synes der snarere at freintræde et Misforhold. Thi, uagtet det er aldeles umuligt at danne sig nogen paalidelig Forestilling om, hvilket Beløb der vil indkomme ved den i Lovudkastets § 4 foreslaaede Bestatning, er der vist al Grund til at antage det for meget lidet sandsynligt, at den skulde indbringe Mere end de under Forhandlingerne i Salen nævnte 300,000 Rbd. Lægges hertil den Sum, som vil indkomme efter Lovforslagets § 1, udkommer et Beløb, der kun vil blive omtrent 4 Gange saa stort som det, der paalægges Kjøbstæderne, hvilket ikke vilde stemme, med hvad hidtil har været antaget om disses forholds- mæssige Skatteevne. Det vil imidlertid af andre Grunde, som senere skulle omtales, blive nødvendigt at foreslaae det Landkommunerne tiltænkte Skattebidrag forhyet med henved 300,000 Rbd., og med dette Tillæg antager Udvalgets Fleertal ikke, at der vil mangle Meget i, at disse i Forhold til deres Skatteevne vilde blive lige saa høit beskattede som Kjøbstæderne. Et Mindretal finder dog, at, da Landkommunerne med de Forhyttelser i Skatten, som Udvalget vil bringe i Forslag, ikke vilde komme til at udrede mere end omtrent 1 Rbd. 48 f. for hvert Individ, medens Kjøbstæderne ere foreslaaede be-

skattede med 1 Rbd. 87 f. for hvert Individ, er der tilstrækkelig Grund til at nedsætte den for Kjøbstæderne opførte Sum med 40,000 Rbd., hvorved den paa hvert Individ i disse faldende Skat endda vil blive kjendeligt høiere end paa hvert Individ i Landdistrikterne.

Imod den foreslaaede Fordeling af de omhandlede 390,000 Rbd. mellem Kjøbstæderne indbyrdes, har Udvalget Intet at erindre, navnlig finder man, at der er Grund til at bifalde det fremsatte Forslag, om at benytte ved Fordelingen Gjennemsnitssummen af Kjøbstædernes ordinære Indtægter i de 4 sidste Aar, for hvilke fuldstændige Oplysninger i saa Henseende haves. Da denne Fremgangsmaade imidlertid ikke tidligere har været brugt, skulle vi i en denne Betænkning vedføjet Tabel A. meddele Oplysning om, hvor stort dette Gjennemsnitsbeløb har været for hver af Kjøbstæderne i Landet.

Et Mindretal i Udvalget har anset det for rettest ogsaa for Kjøbstædernes Vedkommende at gaae over til en Rigning efter Indkomst i væsentlig Overensstemmelse med de for Hovedstaden gjældende Regler. Dette Forslag har Udvalgets Fleertal ikke kunnet tiltræde, idet man antager det for tvivlsomt, om ikke Formue- og Leilighedsaffekten ifølge de økonomiske Forhold i vore Kjøbstæder i det Hele er at foretrække for Indkomstskatten.

Imod den ved Lovudkastets § 4 foreslaaede Bestatning af Landkommunernes Beboere efter al den Indkomst, som hidrører fra andre Indtægtskilder end Jordbrug og Tiender, er efter Fleertallets Anskuelse den Hovedindvending at gjøre gjældende, at der ikke er fassat nogen Sum, som ved denne Rigning skal bringes tilveie, hvorved man berøver sig et vigtigt, og, naar ikke et langt mere sammensat Rigningsapparat skal staffles tilveie, uundværligt Hjælpemiddel til at fremskaffe en nogenlunde tilforladelig Burdering af Indkomsten. Det vil derfor være nødvendigt at foretage en Fordeling af den Sum, som skal udredes af Landet, mellem Amtsraadskrebsene, og dernæst imellem de Kommuner, hvoraf disse bestaae. Reglerne for denne